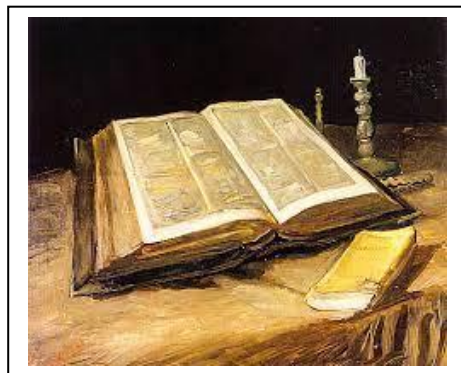

Սիրելի եղբայրներ, ամեն մարդ թող արագ ըլլայ լսելու եւ ծանր՝ խօսելու եւ բարկանալու մէջ, որովհետեւ մարդուն բարկութիւնը Աստուծոյ արդարութիւնը կը հեռացնէ: Յակ. Ա. 16-20

Սիրելիներ, նանչնալ ետք բարկութեան չարիքները եւ մանաւանդ գիտնալ ետք, թէ ինչպիսի բարիքներէ պիտի գրկուինք, երբ Աստուծոյ արդարութենէն բաժնուինք, գգոյշ ըլլանք մեր անձերուն նկատմամբ ու հեռանանք բարկութենէն եւ անոր չարութենէն, ինչպէս կատաղի գագանէ մը: Զըլլայ, թէ իժի պէս մեր մէջ բոյն դնելով վնասէ մեր հոգիներուն, խայթէ մեր կրօնկը եւ հեծեալը գետին ձգէ: Եթէ Աստուծոյ այլ դատաստանները վրէժխնդրութեան բարկացողներուն չէին, գէթ մարդոցմէ պէտք էր շառագունիլ ու դողալ, եւ ոչ թէ գագանի նման անընտելի եւ վայրենի՝ բոլոր տեսնողներուն ծաղրանքի առարկայ ըլլալ: Օձերու եւ կարիքներու բնութիւնն է միշտ գագանութեան մէջ մնալ, որոնք որու որ մօտենան կը գարնեն, կը վիրաւորեն եւ այդ պատճառաւ բոլորին ատելի են եւ ամէն ոք իր ձեռքը կը զինէ գանոնք սպաննելու: Անոնց մի նմանիք դուն, որ բանաւոր եւ իմաստուն ես: Անոնք բնութեամբ ունին գագանութիւն, այդպէս ստեղծուած ըլլալով Արարիչէն. սակայն դուն նոյնպէս չստեղծուեցար, այլ՝ իմաստուն, հեզ եւ հանդարտ: Ինչո՞ւ համար բնութենէն դուրս գալով կամովին կը նմանիս անոնց գագանութեան:

ՃԱՇՈՑ ԿԱՍ ՃԱՇՈՒ ԳԻՐԸ

Ճաշոց գիրքին մէջ կը գտնենք նաեւ Քրիստոնէական Ընդհանուր Եկեղեցոյ եւ Հայոց Եկեղեցոյ մեծ դէմքերու գրութիւնները՝ տէրունի գանազան տօներուն նուիրուած ինչպէս Աւագ Հինգշաբթի Ճաշու պատարագի յիշատակութեան՝ Բարսեղ Կեսարացի Հայրապետին յորդորական աղօթքը՝ հաղորդուողներու համար, Ռտնլուայի արարողութեան՝ Յովհաննէս Պլուզ Վարդապետի Սիրոյ ճառը, Երեսման Սուրբ Խաչի Կիրակիին՝ Կիրեղ Հայրապետին Թուղթը ուղղուած Կ. Պոլսոյ Կոստանդ կայսրին, Հոգեգալստեան տօնին առիթով՝ Ոսկեբերան Հայրապետին աղօթքը ուղղուած Սուրբ Երրորդութեան՝ Հօր Աստուծոյ, Որդիին եւ՝ Սուրբ Հոգիին... Շարունակելի

ՇՆՈՐՇԱԻՐ ՆՈՐ ՏԱՐԻ

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 - Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak Ծրագրերը կը պատրաստէ՝ Սարգիս Ա. Քին. Սարգիսեան

ԸՈՒ ԽՕՍԵՂ ԽՄ ՈՏԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս, 119-105)

ԺԴ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 26 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2021

ԹԻԻ 52

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
ԵՍ. 40.18-31 ԵՐԲ. 4.16-5.10
ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍՈՒ 18.9-14

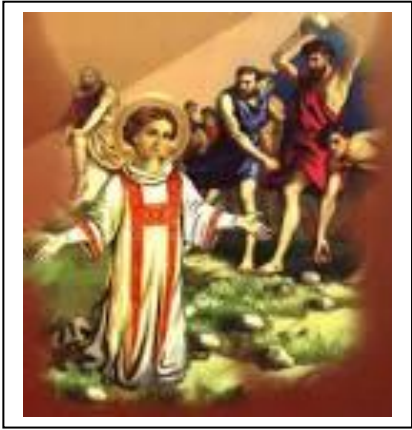
ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍՈՒ 18.9-14

Այս առակն ալ պատմեց անոնց, որոնք կը պարծենային թէ արդար են եւ ուրիշները կ'արհամարհէին: «Երկու հոգիներ տաճար գացին աղօթելու. մէկը՝ փարիսեցի, ու միւրը՝ մաքսաւոր: Փարիսեցին մէկ կողմ կեցած, առանձին կ'աղօթէր. «Աստուած իմ, շնորհակալ եմ քեզի՝ որ ուրիշ մարդոց նման յափշտակող, անիրաւ, շնացող չեմ, կամ այս մաքսաւորին պէս ալ չեմ: Այլ շարաքը երկու անգամ ծոմ կը պահեմ եւ իմ եկամուտիս տասանորդը տաճարին կու տամ»: Իսկ մաքսաւորը մէկ կողմ կեցած, աչքերը առանց վեր բարձրացնելու կուրծքը կը ծեծէր եւ կ'ըսէր. «Աստուած, ներէ՛ մեղաւորիս մեղքերը»: Կ'ըսեմ ձեզի,- եզրակացուց Յիսուս,- ո՛չ թէ փարիսեցին, այլ մաքսաւորը արդարացած գնաց տուն, որովհետեւ ով որ իր անձը կը բարձրացնէ՝ պիտի խոնարհի, եւ ով որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ»:

«Աստուած, ներէ՛ մեղաւորիս մեղքերը»:

Այս բառերը արտասանելով մաքսաւորը արդար գնաց իր տունը: Մենք եւս սիրելի ընթերցող մեր միակ խնդրանքը, որ պետք է բարձրացնենք առ Աստուած՝ մեր մեղքերուն ներում եւ անձերու փրկութիւն է: Աստուած ամէն ինչ տուած է մեզի եւ միշտ կը հոգայ մեր պետքերը: Ապրիկս քրիստոնէական վեանքը առանց հպարտանալու՝ խոնարհութեամբ եւ խոհեմութեամբ, այն ատեն Աստուած ինք պիտի բարձրացնէ մեզի: Աստուծոյ հետ կապ պահելու միջոցը աղօթքն է: Վստահաբար բոլորս կը փափաքինք միշտ հաղորդակցութեան մէջ ըլլալ մեր տիրոջ հետ, եկեք ամէն օր առանց վիատելու աղօթենք, նախ խնդրելով մեղքերու ներում մնացածը Աստուծոյ թողունք:

Ս. ՍՏԵՓԱՆՈՍ
ՆԱԽԱՎԿԱՅ

Սուրբ Ստեփանոս նախավկան առաջին դարուն ապրած ֆրիստոնեայ է՝ առաջին նահատակը, որ իր արիւնը թափեց Յիսուս Քրիստոսը Աստուծոյ Որդի դաւանելու համար: Յիսուսի 72 աշակերտներէն մէկն է ան, որ վեց ընկերներուն հետ Պետրոս առաքեալ առաջին սուրբ սեղանին սպասուոր կարգեց: Ս. Ստեփանոսի մասին Ս. Գիրքը կ'ըսէ, որ ան աստուածային «շնորհով ու զօրութեամբ» լեցուած էր, «... ժողովուրդին մէջ զարմանալի գործեր եւ մեծ հրաշքներ կը գործէր» (Գրծ. 6.8): Ան Սուրբ Հոգիին զօրութեամբ լեցուած կը ֆարձէր Յիսուս Քրիստոսը, որուն հետեւանալով արտասահմանէն եկած հրեաները, Երուսաղէմացի ժողովուրդը, ֆահանայապետներն ու օրէնագետները գրգռեցին սուրբին դէմ, որոնք գայն բարձրագոյն ատեանին յանձնեցին: «Եւ սուտ վկանք բերին, որոնք կ'ըսէին՝ այս մարդը անդադար կը հայեոյէ սուրբ տեղին ու օրէնքին դէմ:

«...Եւ բոլոր անոնք, որոնք նստած էին ատեանին մէջ, անոր նայելով տեսան, որ անոր դէմքը հրեշտակի կը նմանէր» (Գրծ. 6.13-15):

Պատասխանելով իրեն ուղղուած այս գրպարտութեան, Ստեփանոս նախավկան ատեանին մէջ սկսաւ Սուրբ Հոգիով մեկնել Հին Կտակարանը ըսելով, թէ հին մարգարէներ վկայած են Արդարին, Մեսիային՝ Յիսուս Քրիստոսի գալուստին մասին: Ու եզրափակելով իր խօսքը՝ կ'ըսէ. «Ձեր հայրերը մարգարէներէն ո՞ր մէկը չհալածեցին: Անոնք սպաննեցին բոլոր անոնց, որոնք սկիզբէն իսկ պատմեցին Արդարին գալուստին մասին, զոր մատնողն ու սպաննողը դուք եղաք, դուք՝ որ հրեշտակներու հրամանով օրէնքը ստացաք, սակայն գայն չգործադրեցիք» (Գրծ. 7.52-53):

Ստեփանոս Նախավկան ֆարկոծած ու սպաննած են Երուսաղէմի շրջակայքը, մինչ նոյն պահուն ան ըսած է. «Ահա կը տեսնեմ երկինքը բացուած եւ մարդու Որդին Աստուծոյ աջ կողմը կանգնած» (Գրծ.7.55):

Ս. Ստեփանոս առաջին նահատակն է, որուն արեան հեղուով նամբան կը բացուի հետագայ դարերու բոլոր վկաններուն ու մարտիրոսներուն:

Հայ եկեղեցին Ս. Ստեփանոսի յիշատակը կը տօնէ մեծ տօներու հետ՝ Դեկտեմբեր 25-ին կամ անոր յաջորդող օրը (Եթէ 25 Դեկտեմբերը Կիրակի կամ պահոց օր հանդիպի):

Հ Ո Գ Ե Ի Ո Ր
Պ Ա Տ Գ Ա Ս

ՀՆՏԵՒԻԼ ՔՐԻՍՏՈՍԻ
ՔՎՅԼԵՐՈՒՄ

Երբ Յիսուս քաշուեցաւ ժողովուրդէն՝ ժողովուրդը քաշեց ետէր: Ժողովուրդը աւելի սկսաւ կապուիլ Քրիստոսի յատկապէս Յովհաննէս Մկրտիչի նահատակութենէն ետք: Յովհաննէս դրախտ մեկնեցաւ, եւ Յիսուս դարձած էր միակ յոյսը Հրեայ ժողովուրդին: Երբ Յիսուս շարժեցաւ դէպի ամալի վայրերը՝ ամբողջ ժողովուրդը հետը շարժեցաւ: Երբ Յիսուս ուզեց երթալ տեղ մը ուր հաց եւ ջուր չկար՝ ժողովուրդը ուզեց հետը երթալ:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼ ԻՔ
Հ Ո Գ Ե Ի Ո Ր Դ Ա Ս Ը

Երբ մեր երկնաւոր Թագաւորը տեղ մը երթայ՝ իր թագաւորութեան անդամները պէտք է հետեւին իրեն: Երբ մեր Ուխտի Տապանակը՝ Քրիստոս, շարժի՝ պէտք է հետը շարժինք եւ երբ կանգ առնէ՝ պէտք է հետը կանգ առնենք (Յեւ. 3.3): Զվախանանք հետեւելու իր քայլերուն, թէկուզ ան մեզ առաջնորդէ փորձութեան անապատներէն: Երբ ան մեզ կ'առաջնորդէ դժուարին ճամբաներէ՝ չընկրկինք դժուարութեանց դիմաց եւ ամուր քայլերով հետեւինք իրեն:

ԵՐԲ ԿՈՒԶԵՍ ԳԻՏՆԱԿ ԹԷ ԿԱՏՈՒԾՈՅ
ԱԶՔԻՆ ԻՆՉ Է ՃԵՄԱՐԻՑ
ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ,
Կարդա՛ ՍԱՂՄՈՍ 49

Լսեցէ՛ք դուք՝ բոլոր ժողովուրդներ, ականջ տուէք, դուք՝ բնակիչներ ամբողջ աշխարհի. բոլորդ անխտիր՝ ռամիկներ ու մեծամեծներ, հարուստներ ու աղքատներ: Ինչ որ պիտի ըսեմ՝ իմաստութիւն է, սիրտէս բխած խորհուրդները՝ ողջմտութիւն: Օրինակ մը պիտի առնեմ, եւ քնարիս նուագին հետ անոր խորհուրդը պիտի բացատրեմ:

Ես վախ չեմ զգար՝ երբ չար օրեր կու գան, եւ նեղատր թշնամիներ ամեն կողմէ կը պաշարեն զիս: Մարդիկ՝ որոնք իրենց ստացուածքներուն կը վստահին, իրենց մեծամեծ հարստութեամբ կը պարծենան: Արդարեւ հարստութիւնը չի կրնար մարդս փրկել, չի կրնար կեանքը գնել Աստուծմէ. որովհետեւ մարդու կեանքը շատ թանկագին է, եւ ռեւէ փրկանք բաւարար չէ՝ անոր անվախճան կեանք պարգեւելու, մահուան ձեռքէն ազատելու: Կը տեսնես, թէ իմաստունն ալ կը մեռնի, յիմարն ու անմիտն ալ կը կորսուին, ուրիշներուն ձգելով ստացուածքներ: Ինչքան ալ հողեր ունենան իրենց անունով՝ գերեզմանը կը դառնայ անոնց մնայուն տունը, անոնց բնակարանը՝ բոլոր ժամանակներուն:

ԱՂՕԹԵՆՔ ՍԱՂՄՈՍԱԿԻՐՔԷՆ